ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

11. května 2010 *

Ve věci T-121/08,

PC-Ware Information Technologies BV, se sídlem v Amsterodamu (Nizozemsko), zastoupená L. Devillém a B. Maerevoetem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené E. Manhaevem, jako zmocněncem, ve spolupráci s P. Wytinckem, advokátem,

žalované,

* Jednací jazyk: nizozemština.

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 11. ledna 2008, kterým se odmítá nabídka podaná žalobkyní v rámci nabídkového řízení DIGIT/R2/PO/2007/022, a podpůrně návrh na náhradu škody, která údajně vznikla žalobkyni v důsledku chování Komise,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a S. Soldevila Fragoso, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. července 2009,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

A – *Právní úprava Společenství*

1 Zadávání zakázek na dodávky Evropské komisi se řídí ustanoveními hlavy V části první nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74, dále jen „finanční nařízení“), jakož i ustanoveními hlavy V části první nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k finančnímu nařízení (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145, dále jen „prováděcí pravidla“), ve znění použitelném v projednávané věci.

2 Podle článku 100 finančního nařízení:

„1. Schvalující osoba rozhodne v souladu s kritérii výběru a kritérii pro udělení zakázky předem stanovenými v zadávací dokumentaci a v souladu s pravidly o zadávání zakázek, komu bude zakázka přidělena.

2. Zadavatel sdělí každému zájemci nebo uchazeči, jehož přihláška nebo nabídka byla odmítnuta, důvody odmítnutí a každému uchazeči, který učinil nabídku, jež je v souladu s požadavky, a který o to písemně požádá, vlastnosti a výhody přijaté nabídky i jméno uchazeče, kterému byla zakázka přidělena.

Od zveřejnění některých informací však může být upuštěno, pokud by to bylo překážkou uplatnění zákona, bylo v rozporu s veřejným zájmem nebo by to poškozovalo oprávněné obchodní zájmy veřejných nebo soukromých podniků nebo by to mohlo mezi nimi narušit korektní hospodářskou soutěž."

3 Článek 130 odst. 1 a 3 prováděcích pravidel stanoví:

„1. Zadávací dokumentace obsahuje alespoň:

[…]

b) připojenou zadávací dokumentaci [specifikaci] [...];

[…]

3. Specifikace uvádí alespoň:

[…]

c) technické specifikace […];

[…]“

4 Článek 139 odst. 1 prováděcích pravidel stanoví:

„1. Pokud se pro danou zakázku zdají být nabídky neobvykle nízké, požaduje zadavatel, dříve než je odmítne pouze z tohoto důvodu, písemné upřesnění základních prvků nabídky, které považuje za podstatné, a ověřuje základní prvky po vysvětlení stran podle jejich zdůvodnění. Tato upřesnění se mohou týkat zejména dodržování ustanovení týkajících se ochrany zaměstnanců a pracovních podmínek platných v místě, kde je služba poskytována.

Zadavatel může vzít v úvahu zejména vysvětlení, která se týkají:

a) hospodárnosti výrobního postupu, poskytování služeb nebo stavebních postupů;

b) vybraných technických řešení nebo výjimečně výhodných podmínek, kterými uchazeč disponuje;

c) původnosti nabídky.“

5 Článek 146 odst. 4 prováděcích pravidel stanoví:

„V případě neobvykle nízkých nabídek podle článku [139] si hodnotící výbor vyžádá související informace týkající se složení nabídky.“

6 Článek 149 prováděcích pravidel stanoví:

„1. Zadavatelé sdělí zájemcům a uchazečům co nejdříve rozhodnutí o jejich nabídce, nebo rámcové smlouvě, nebo přijetí do dynamického nákupního systému, včetně důvodů pro každé rozhodnutí nezadat zakázku nebo rámcovou smlouvu nebo [ne] zavést dynamický nákupní systém, pro které byla vyhlášena soutěž, nebo znovu zahájit řízení.

2. Zadavatel sdělí nejpozději do 15 kalendářních dní ode dne obdržení písemné žádosti údaje uvedené v čl. 100 odst. 2 finančního nařízení.

3. V případě zakázek zadaných orgány Společenství na vlastní účet o hodnotě stejné nebo vyšší než limity, které jsou stanoveny v článku 158, a nejsou[-li tyto zakázky] vyloučeny z oblasti působnosti směrnice 2004/18/ES, sdělí zadavatel všem neúspěšným uchazečům nebo zájemcům současně a každému zvlášť, poštou, faxem nebo

elektronickou poštou, že jejich návrh nebo nabídka nebyla přijata, a to v jedné z těchto fází:

a) krátce poté, co bylo přijato rozhodnutí na základě kritérií pro vyloučení a výběr, a před rozhodnutím o zadání zakázky v případě zadávacích řízení organizovaných ve dvou samostatných fázích;

b) v případě rozhodnutí o zadání zakázky a o odmítnutí nabídek co nejdříve po rozhodnutí o zadání zakázky, nejpozději však v průběhu následujícího týdne.

Zadavatel v každém případě uvede důvody, proč nebyla nabídka nebo přihláška přijata, a dostupné opravné prostředky [procesní prostředky].

Zadavatel oznámí současně s oznámeními o odmítnutí, která jsou vyloučeným zájemcům nebo uchazečům zasílána, vybranému zájemci či uchazeči rozhodnutí o zadání zakázky a uvede, že oznámené rozhodnutí daného zadavatele nijak nezavazuje.

Na základě písemné žádosti mohou vyloučení uchazeči nebo zájemci dopisem, faxem nebo e-mailem obdržet doplňující informace o důvodech odmítnutí a všichni uchazeči, kteří předložili vyhovující nabídku, mohou obdržet doplňující informace o vlastnostech a přednostech vybrané nabídky a jméno uchazeče, jemuž byla zakázka zadána, aniž jsou dotčen[a ustanovení] čl. 100 odst. 2 druh[ého] pododstav[ce] finančního nařízení. Zadavatelé odpovědí nejpozději do 15 kalendářních dnů ode dne přijetí žádosti.“

7 Bod 3.3 technických specifikací týkajících se nabídkového řízení DIGIT/R2/PO/2007/022, nazvaného „Velkokapacitní distributor produktů firmy Microsoft (LAR 2007)“ a zveřejněného Komisí v Dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2007, S 183, dále jen „nabídkové řízení“) uvádí, že:

„Odchylně od ‚uživatelské příručky pro uchazeče, kteří podávají nabídku v rámci nabídkového řízení vyhlášeného generálním ředitelstvím pro informatiku‘, se bude smlouva vzešlá z tohoto nabídkového řízení řídit právem Evropského společenství, a podpůrně belgickým právem v případě, že dotčená právní otázka není upravena právem Společenství.“

8 Bod 1.1.1 uživatelské příručky pro uchazeče, kteří podávají nabídku v rámci nabídkového řízení vyhlášeného generálním ředitelstvím pro informatiku, stanoví:

„Nabídková řízení orgánů, institucí a jiných subjektů EU se řídí následujícími předpisy, konkrétněji:

(1) ustanoveními Hlavy [V] části první nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství, ve znění změn

(2) ustanoveními Hlavy [V] části první nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství, ve znění změn

(3) Dohoda Světové obchodní organizace o vládních zakázkách, k níž se Evropské společenství připojilo v důsledku rozhodnutí Rady ze dne 16. listopadu 1987 o uzavření Protokolu, kterým se mění Dohoda GATT o vládních zakázkách."

B – *Vnitrostátní právní úprava*

9 Článek 40 zákona ze dne 14. července 1991 o obchodních praktikách a o informování a ochraně spotřebitele (*Moniteur belge* ze dne 29. srpna 1991, s. 18712, dále jen „belgický zákon o obchodních praktikách"), stanoví:

„Obchodník nesmí nabízet k prodeji nebo prodávat výrobek se ztrátou.

Prodejem se ztrátou se rozumí jakýkoliv prodej za cenu, která neodpovídá alespoň ceně, která byla za výrobek účtována při jeho dodání nebo která by byla účtována v případě jeho opětovného dodání.

[…]"

Skutkový základ sporu

10 Dne 30. března 2007 zveřejnila Komise v Dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. S 63) oznámení předběžných informací týkající se zadání zakázky pod číslem DIGIT/R2/PO/2007/022 nazvané „Velkokapacitní distributor produktů firmy Microsoft (LAR 2007)“ za účelem uzavření rámcové smlouvy o zřízení jednotného pořizovacího místa pro nákup softwarových produktů a licencí dodavatele Microsoft (dále jen „dodavatel“) Komisí a ostatními evropskými orgány.

11 Dopisem ze dne 21. září 2007 obdržela žalobkyně, společnost PC-Ware Information Technologies BV, kopii technických specifikací týkajících se uvedené zakázky.

12 Dne 22. září 2007 zveřejnila Komise oznámení o zakázce týkající se daného nabídkového řízení.

13 Dne 2. listopadu 2007 žalobkyně svou nabídku zaslala Komisi. V této nabídce se uvádí, že v souladu zejména s článkem 40 belgického zákona o obchodních praktikách, který zakazuje prodej se ztrátou, činí sleva poskytnutá žalobkyní z ceny produktů a licencí dodavatele v rámci dotčené zakázky 17,70 %.

14 Dopisem ze dne 3. prosince 2007 požádala Komise vybraného uchazeče, aby potvrdil, že jeho nabídka je v souladu s použitelnými právními předpisy, a zejména že dané výrobky neprodává se ztrátou. Dopisem ze dne 4. prosince 2007 vybraný uchazeč splnění tohoto požadavku potvrdil.

15 Dne 10. ledna 2008 přijala Komise rozhodnutí přidělit dotčenou zakázku vybranému uchazeči.

16 Dopisem ze dne 11. ledna 2008 oznámila Komise žalobkyni své rozhodnutí odmítnout její nabídku z důvodu, že na základě uplatnění vzorce pro zadání zakázky nepředstavovala tato nabídka nejlepší poměr mezi kvalitou a cenou. Tento dopis rovněž uváděl, že žalobkyně má možnost požadovat dodatečné informace.

17 Elektronickou poštou ze dne 16. ledna 2008, která byla následována doplňujícím podáním ze dne 18. ledna 2008, žalobkyně požádala Komisi o uspořádání bilanční schůze, přičemž konkrétně uvedla, že cílem uvedené schůze je získat přehled o silných a slabých stránkách její nabídky ve srovnání s nabídkou, která byla vybrána, aby lépe porozuměla výsledku hodnocení.

18 Na základě této žádosti Komise uspořádala schůzi (debriefing) se zástupci žalobkyně, která se konala dne 28. ledna 2008.

19 Dopisem ze dne 29. ledna 2008 oznámila Komise žalobkyni jméno uchazeče, jemuž byla dotčená zakázka přidělena, jakož i zápis bilanční schůze, v němž je zejména uvedeno, že cena nabídnutá vybraným uchazečem odpovídala 81,75 % ceny produktů, jichž se dotčená zakázka týká, což odpovídá slevě ve výši 18,25 %. V uvedeném dopise je rovněž uvedeno, že zakázka byla přidělena vybranému uchazeči z důvodu, že jeho nabídka představovala nejlepší poměr mezi kvalitou a cenou.

20 Dne 21. února 2008 Komise s vybraným uchazečem uzavřela smlouvu s číslem DI 06270 00.

21 Dne 15. března 2008 Komise zveřejnila v Dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. S 53) oznámení o přidělení této zakázky.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

22 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. března 2008 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

23 Řeči účastnic řízení a odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 7. července 2009.

24 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– prohlásil žalobu za přípustnou;

– zrušil rozhodnutí Komise oznámené dopisem ze dne 11. ledna 2008, kterým se odmítá nabídka podaná žalobkyní v rámci nabídkového řízení DIGIT/R2/PO/2007/022-LAR 2007 a kterým se zakázka přiděluje vybranému uchazeči;

– určil, že protiprávní chování Komise představuje pochybení zakládající její odpovědnost;

– podpůrně, pokud byla v době vydání rozsudku Tribunálu již zakázka provedena, nebo pokud zamítavé rozhodnutí již nelze zrušit, aby uložil Komisi zaplacení 654 962,38 eur jako náhrady škody, která žalobkyni vznikla v souvislosti s tímto řízením, s příslušenstvím;

– uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

25 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– prohlásil žalobu na neplatnost za nepřípustnou v plném rozsahu, nebo přinejmenším za neopodstatněnou;

– prohlásil žalobu na náhradu škody za nepřípustnou, nebo přinejmenším za neopodstatněnou;

– uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

A – *K žalobě na neplatnost*

26 Je třeba poznamenat, že v rámci svého druhého bodu návrhových žádání citovaného v bodě 24 výše se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise oznámeného dopisem ze dne 11. ledna 2008, kterým se odmítá její nabídka a zakázka se přiděluje vybranému uchazeči.

27 Jak přitom vyplývá z bodu 16 výše, dopisem ze dne 11. ledna 2008 Komise žalobkyni pouze oznámila své rozhodnutí odmítnout její nabídku z důvodu, že na základě uplatnění vzorce pro zadání zakázky nepředstavovala tato nabídka nejlepší poměr mezi kvalitou a cenou. Tribunál má tudíž za to, že uvedený dopis nelze vykládat tak, že jako takový obsahuje rozhodnutí o přidělení zakázky vybranému uchazeči. V projednávané

věci bylo, jak je uvedeno v bodě 15 výše, rozhodnutí o přidělení zakázky přijato dne 10. ledna 2008.

28 Z judikatury však vyplývá, že návrh na zrušení rozhodnutí o přidělení zakázky jednomu uchazeči a rozhodnutí, jímž se odmítá nabídka jiného uchazeče týkající se téže zakázky, jsou úzce spojeny (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 18. dubna 2007, Deloitte Business Advisory v. Komise, T-195/05, Sb. rozh. s. II-871, bod 113).

29 Je proto třeba mít za to, že rozhodnutím napadeným projednávanou žalobou je současně rozhodnutí o odmítnutí nabídky a rozhodnutí o přidělení zakázky.

1. *K přípustnosti žaloby na neplatnost*

30 Komise, aniž by formálně uplatnila námitku nepřípustnosti, tvrdí, že daná žaloba na neplatnost je nepřípustná jednak pro nedostatek právního zájmu žalobkyně na podání žaloby, a jednak z důvodu bezpředmětnosti.

a) K nedostatku právního zájmu žalobkyně na podání žaloby

Argumenty účastnic řízení

31 Komise se domnívá, že žaloba na neplatnost musí být odmítnuta z důvodu nedostatku právního zájmu na podání žaloby. Kdyby měl být připuštěn argument uváděný žalobkyní na podporu její žaloby, podle něhož je nabídka uchazeče, jemuž byla dotčená zakázka přidělena, v rozporu s článkem 40 belgického zákona o obchodních

praktikách, který zakazuje prodej se ztrátou, znamenalo by to, že nabídka podaná žalobkyní by rovněž byla v rozporu s článkem 40 belgického zákona o obchodních praktikách. Žalobkyně totiž sama přiznává, že dané produkty prodávala bez ziskové marže, na což by podle článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách mělo být rovněž nahlíženo jako na prodej se ztrátou. Z toho podle Komise vyplývá nejen to, že by neměla nabídka žalobkyně žádnou šanci na přijetí, ale rovněž to, že se žalobkyně mimoto nemůže ani domáhat náhrady škody s příslušenstvím, neboť jí údajně protiprávní akt Komise nezpůsobuje žádnou újmu.

32 Žalobkyně tvrdí, že úvahy Komise týkající se nepřípustnosti pro nedostatek právního zájmu na podání žaloby se týkají meritorní stránky věci, takže nemají k otázce přípustnosti žaloby žádný vztah.

Závěry Tribunálu

33 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná pouze v případě, že tato osoba má zájem na zrušení napadeného aktu. Předpokladem takového zájmu je, že zrušení napadeného aktu může samo o sobě vyvolat právní následky a žaloba tak může ve svém výsledku přinést prospěch účastníku řízení, který ji podal (viz usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2007, EnBW Energie Baden-Württemberg v. Komise, T-387/04, Sb. rozh. s. II-1195, bod 96 a citovaná judikatura).

34 Je třeba shledat, že argumentace Komise ohledně nedostatku právního zájmu žalobkyně na podání žaloby vychází z předpokladu, že článek 40 belgického zákona o obchodních praktikách je v projednávané věci použitelný. Z písemností Komise totiž výslovně vyplývá, že by žalobkyně neměla právní zájem na podání žaloby pouze

v případě, měl-li by mít Tribunál za to, že nabídka vybraného uchazeče je v rozporu s článkem 40 belgického zákona o obchodních praktikách.

35 Tribunál přitom shledává, že z písemností Komise týkajících se druhého žalobního důvodu vyplývá, že v projednávané věci uplatnění tohoto ustanovení zpochybňuje. Proto je třeba mít za to, jak tvrdí žalobkyně, že uvedená otázka uplatnění článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách spadá do rámce meritorního přezkumu žaloby na neplatnost.

36 Proto vzhledem k tomu, že Komise nepřednesla relevantní argumenty na podporu svých tvrzení ohledně nedostatku právního zájmu na podání žaloby, je třeba tuto námitku nepřípustnosti zamítnout.

b) K bezpředmětnosti žaloby na neplatnost

Argumenty účastnic řízení

37 Komise má za to, že si žalobkyně činí nárok pouze na náhradu škody s příslušenstvím a že se její hlavní návrh na neplatnost stal bezpředmětným. Zakázka již totiž byla částečně provedena, což s ohledem na návrhová žádání žalobkyně znamená, že se projednávanou žalobou vzdala návrhu na neplatnost a nahradila jej návrhem na náhradu škody s příslušenstvím.

38 Žalobkyně vyvrací argumenty uvedené Komisí a dochází k závěru, že je u ní právní zájem na zrušení napadeného rozhodnutí zachován.

Závěry Tribunálu

39 Z judikatury vyplývá, že aby si žalobce v průběhu řízení zachoval právní zájem na zrušení napadeného aktu, musí být uvedené zrušení samo o sobě způsobilé vyvolat právní následky, jež mohou spočívat zejména v nápravě případných nepříznivých důsledků vyplývajících z tohoto aktu, nebo zabránit tomu, aby se uváděné protiprávní jednání v budoucnu opakovalo (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 26. dubna 1988, Apesco v. Komise, 207/86, Recueil, s. 2151, bod 16; rozsudek Tribunálu ze dne 25. března 1999, Gencor v. Komise, T-102/96, Recueil, s. II-753, bod 41, a usnesení Tribunálu ze dne 5. prosince 2007, Schering-Plough v. Komise a EMEA, T-133/03, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 31).

40 Pokud jde v projednávané věci o takovou rámcovou smlouvu, jako je dotčená rámcová smlouva, která může sloužit jako vzor při budoucím zadávání obdobných zakázek, existuje zájem na zabránění tomu, aby k protiprávnímu jednání uváděnému žalobkyní nedocházelo i v budoucnosti. Komise tudíž nesprávně tvrdí, že je žaloba na neplatnost bezpředmětná.

41 S ohledem na závěry vyvozené v bodech 36 a 40 výše je třeba projednávaný návrh na zrušení prohlásit za přípustný.

2. *K věci samé*

42 Na podporu svého návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí žalobkyně uvádí dva žalobní důvody vycházející zaprvé z porušení povinnosti odůvodnění, a zadruhé z porušení ustanovení článku 55 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek

na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132), jakož i čl. 139 odst. 1 a čl. 146 odst. 4 prováděcích pravidel ve spojení s ustanoveními článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách, který zakazuje prodej se ztrátou.

43 Nejprve je za účelem vymezení předmětu projednávané žaloby třeba přezkoumat opodstatněnost druhého žalobního důvodu.

a) K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení článku 55 směrnice 2004/18, jakož i čl. 139 odst. 1 a čl. 146 odst. 4 prováděcích pravidel ve spojení s ustanoveními článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách

Argumenty účastnic řízení

44 Zaprvé, žalobkyně tvrdí, že při podání své nabídky výslovně upozornila Komisi na to, že v rámci řízení týkajícího se dotčené zakázky navrhuje slevu ve výši nejvyššího možného procentního podílu, tedy 17,70 %. Maximální výše procentního podílu této slevy podle žalobkyně platila pro všechny nabídky týkající se zadání dotčené zakázky, včetně nabídky vybraného uchazeče. Na podporu tohoto tvrzení se žalobkyně opírá o dopis od dodavatele ze dne 29. října 2007, připojený k její nabídce ze dne 2. listopadu 2007 (dále jen „dopis dodavatele“). Žalobkyně mimoto podotýká, že toto tvrzení

je potvrzeno skutečností, že tři další uchazeči předložili nabídku obsahující slevu ve výši 17,70 %, o čemž byla Komise obeznámena.

45 Uvádí však, že z informací ze spisu vyplývá, že nabídka vybraného uchazeče obsahovala návrh na slevu ve výši 18,25 %, tedy slevu vyšší, než byla sleva poskytnutá dodavatelem veškerým distributorům. Podle žalobkyně je tedy taková sleva v rozporu s článkem 40 belgického zákona o obchodních praktikách, který zakazuje prodej se ztrátou a který je v souladu s bodem 3.3 technických specifikací v projednávané věci použitelný. Z důvodu výše této slevy navržené vybraným uchazečem tudíž jeho nabídka podle žalobkyně představuje neobvykle nízkou nabídku ve smyslu čl. 139 odst. 1 a čl. 146 odst. 4 prováděcích pravidel.

46 Závěrem žalobkyně tvrdí, že Komise tím, že vybrala nabídku uchazeče, která však představovala neobvykle nízkou nabídku, porušila článek 55 směrnice 2004/18, jakož i čl. 139 odst. 1 a čl. 146 odst. 4 prováděcích pravidel. Domnívá se, že taková nabídka měla být Komisí bez dalšího odmítnuta.

47 Zadruhé, jelikož Komise nehledě na informace poskytnuté žalobkyní neověřila, zda nabídka vybraného uchazeče nebyla v rozporu se zákazem prodeje se ztrátou, porušila zásadu řádné správy z důvodu, že nepřezkoumala veškeré relevantní okolnosti pečlivě a nestranně.

48 Zatřetí, žalobkyně poznamenává, že legalita smlouvy, kterou uzavřela Komise s vybraným uchazečem, bude moci být zpochybněna před belgickými soudy všemi zúčastněnými stranami na základě článků 95 a 98 belgického zákona o obchodních praktikách nebo článků 6 a 1133 belgického občanského zákoníku.

49 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně a navrhuje, aby byl druhý žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

Závěry Tribunálu

– K těm částem druhého žalobního důvodu, které vycházejí z porušení směrnice a belgického práva

50 Zaprvé je třeba bez dalšího uvést, že druhý žalobní důvod vychází zejména z porušení článku 55 směrnice 2004/18. Adresáty směrnice 2004/18 jsou přitom členské státy, kterým je určena, a směrnice se proto nepoužije na veřejné zakázky zadané orgánem Společenství, jak je tomu v projednávané věci. Tuto část druhého žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout jako irelevantní.

51 Zadruhé je třeba uvést, že z písemností žalobkyně vyplývá jednak to, že druhý žalobní důvod v podstatě vychází z porušení ustanovení práva Společenství vztahujících se na neobvykle nízké nabídky, totiž čl. 139 odst. 1 a čl. 146 odst. 4 prováděcích pravidel, a jednak to, že žalobkyně odkazuje na ustanovení článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách právě v souvislosti s uvedenými ustanoveními práva Společenství.

52 Na jednu stranu totiž žalobkyně Komisi výslovně vytýká, že porušila uvedené články prováděcích pravidel.

53 Na druhou stranu Tribunál konstatuje, že žalobkyně na neobvykle nízké nabídky nahlíží jako na prodej se ztrátou ve smyslu článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách, a to ve dvou ohledech. Zaprvé tvrdí, že nabídka vybraného uchazeče představuje jak prodej se ztrátou, tak neobvykle nízkou nabídku, jelikož je v ní navržena sleva vyšší, než je výše slevy poskytnutá dodavatelem. Zadruhé má za to, že nabídka vybraného uchazeče, nakolik představuje jak neobvykle nízkou nabídku, tak prodej se ztrátou, měla být bez dalšího vyloučena z řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky, a to v souladu s ustanoveními čl. 139 odst. 1 prováděcích pravidel.

54 Zatřetí je třeba připomenout, že jak vyplývá z ustanovení čl. 100 odst. 1 finančního nařízení, výběr uchazeče, jemuž je zakázka přidělena, musí být učiněn v souladu jednak s kritérii výběru a kritérii pro udělení zakázky, a jednak s pravidly o zadávání zakázek. Z ustanovení téhož článku rovněž vyplývá, že kritéria výběru a kritéria pro udělení zakázky musí být předem stanovena v zadávací dokumentaci.

55 Jak přitom bylo připomenuto v bodě 1 výše, zadávání zakázek na dodávky Komisí podléhá pouze ustanovením hlavy V části první finančního nařízení a hlavy V části první prováděcích pravidel.

56 Mimoto je nutné konstatovat, že čl. 139 odst. 1 a čl. 146 odst. 4 prováděcích pravidel, na jejichž porušení žalobkyně poukazuje v rámci druhého žalobního důvodu, jsou součástí oddílu 3, nazvaného „Zadávací řízení“, kapitoly 1 hlavy V části první prováděcích pravidel.

57 V důsledku toho jsou zaprvé ustanovení čl. 139 odst. 1 a čl. 146 odst. 4 prováděcích pravidel pravidly o zadávání zakázek ve smyslu čl. 100 odst. 1 finančního nařízení. Je proto třeba mít za to, že druhý žalobní důvod v podstatě vychází z porušení pravidel o zadávání zakázek.

58 Zadruhé Tribunál konstatuje, že jak vyplývá z bodu 45 výše, žalobkyně se na podporu svého tvrzení, že je článek 40 belgického zákona o obchodních praktikách v projednávané věci použitelný, opírá o ustanovení bodu 3.3 technických specifikací.

59 V souladu s ustanoveními čl. 130 odst. 1 písm. b) a čl. 130 odst. 3 písm. c) prováděcích pravidel jsou přitom technické specifikace jednou ze součástí specifikace, která je pak dokumentem zadávací dokumentace.

60 Vzhledem k závěru vyvozenému v bodě 57 výše, podle něhož druhý žalobní důvod uplatněný na podporu návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí v podstatě vychází z porušení pravidla o zadávání zakázek ve smyslu čl. 100 odst. 1 finančního nařízení, se žalobkyně tudíž nesprávně dovolává ustanovení technických specifikací dotčené výzvy k podávání nabídek, které není pravidlem o zadávání zakázek, za účelem tvrzení, že článek 40 belgického zákona o obchodních praktikách je v projednávané věci použitelný.

61 Nadto je třeba upřesnit, že i kdyby žalobkyně samostatně namítala porušení článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách, nebylo by možné takovou výtku přijmout.

62 Tribunál je totiž v řízení o žalobě na neplatnost příslušný rozhodovat o žalobách pro nedostatek příslušnosti, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení Smluv nebo jakéhokoli právního předpisu týkajícího se jejího provádění anebo pro zneužití pravomoci. Z toho vyplývá, že Tribunál nemůže považovat údajné porušení belgických právních předpisů za právní otázku, která je předmětem neomezeného soudního přezkumu. Takový přezkum totiž přísluší pouze belgickým orgánům (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 6. července 2000, AICS v. Parlament, T-139/99, Recueil, s. II-2849, bod 40).

63 Podle zásad řádné správy a loajální spolupráce mezi orgány Unie a členskými státy však byla Komise povinna ujistit se o tom, zda podmínky stanovené v dotčené výzvě k podávání nabídek nevybízely potenciální uchazeče k porušení belgických vnitrostátních právních předpisů, které se mohly na smlouvu dotčenou v projednávané věci vztahovat (viz obdobně rozsudky Tribunálu AICS v. Parlament, bod 62 výše, bod 41, a ze dne 11. června 2002, AICS v. Parlament, T-365/00, Recueil, s. II-2719, bod 63), přičemž tato otázka spadá do rámce posouzení skutkového stavu (výše uvedený rozsudek Tribunálu ze dne 11. června 2002, AICS v. Parlament, bod 63).

64 V projednávané věci Tribunál konstatuje, že Komise v reakci na dopis žalobkyně ze dne 2. listopadu 2007, v němž žalobkyně Komisi upozornila na to, že její nabídka byla v souladu s ustanoveními článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách, požádala Komise vybraného uchazeče dopisem ze dne 3. prosince 2007, aby potvrdil, že jeho nabídka je v souladu s použitelnými právními předpisy, a zejména že neprodává se ztrátou, což vybraný uchazeč potvrdil dopisem ze dne 4. prosince 2007. Za těchto okolností je třeba mít za to, že Komise dbala na to, aby nevybízela k porušování

belgických vnitrostátních právních předpisů, které se mohou na smlouvu dotčenou v projednávané věci vztahovat.

65 Mimoto má Tribunál za to, že žalobkyně neprokázala, že by nabídka vybraného uchazeče zjevně nebo nutně porušovala článek 40 belgického zákona o obchodních praktikách. Žalobkyně se totiž spokojí s předpokladem, že vybranému uchazeči byla poskytnuta stejná sleva jako jí, a opírá se pouze o dopis dodavatele, když tvrdí, že nabídka vybraného uchazeče představovala prodej se ztrátou ve smyslu článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách. Podle žalobkyně z uvedeného dopisu vyplývá, že výše procentního podílu maximální slevy poskytnuté dodavatelem veškerým distributorům, včetně vybraného uchazeče, v dotčeném nabídkovém řízení činila 17,70 %.

66 Z dopisu dodavatele však nelze vyvodit, že uvedená sleva navržená žalobkyní v její nabídce platila pro všechny distributory dodavatele.

67 V textu uvedeného dopisu, který sestává z pouhých dvou odstavců, se totiž uvádí následující:

„Tímto potvrzujeme, že ve vztahu k výzvě k podávání nabídek zmíněné v předmětu činí Vaše sleva velkokapacitního distributora v rámci Individuální licenční smlouvy pro podniky (Custom Enterprise Agreement Subscription) 17.700%.

Sleva velkokapacitního distributora, která je Vám poskytnuta v rámci smlouvy pro velkoodběratele (Select Agreement), je uvedena v ceníku Microsoft pro velkoodběratele (Microsoft Select pricelist)."

68 Z textu dopisu dodavatele, jehož jediným adresátem byla žalobkyně, vyplývá, že jeho autor jasně uvedl výši slevy, o niž se může ucházet pouze žalobkyně. Toto podání tedy při neexistenci dalších informací neumožňuje mít za to, že – jak tvrdí žalobkyně – uvedená sleva byla slevou uplatňovanou ve vztahu ke všem distributorům.

69 Mimoto je třeba konstatovat, že tvrzení žalobkyně, podle něhož ostatní distributoři Komisi předložili nabídku obsahující slevu ve výši 17,70 %, je pouze tvrzením, které není podepřeno žádnými důkazy.

70 Za těchto podmínek žalobkyně i za předpokladu, že je článek 40 belgického zákona o obchodních praktikách v projednávané věci použitelný, neprokázala, že by se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení legality nabídky vybraného uchazeče z hlediska ustanovení uvedeného článku.

– K té části druhého žalobního důvodu, která vychází z porušení prováděcích pravidel

71 Je třeba přezkoumat, zda Komise postupovala nesprávně, jak tvrdí žalobkyně, když s ohledem na informace ohledně neobvykle nízké povahy nabídky vybraného uchazeče, které měla k dispozici, bez dalšího tuto nabídku neodmítla na základě ustanovení čl. 139 odst. 1 a čl. 146 odst. 4 prováděcích pravidel.

72 V tomto směru z ustanovení čl. 139 odst. 1 prováděcích pravidel vyplývá, že zadavatel má povinnost před odmítnutím nabídky umožnit uchazeči vysvětlit nebo i odůvodnit údaje v jeho nabídce, pokud se domnívá, že nabídka je neobvykle nízká. Povinnost prověřit vážnost nabídky dále vyplývá z předchozích pochybností o její důvěryhodnosti mimo jiné s tím, že hlavním cílem tohoto článku je zajistit, aby uchazeč nebyl vyloučen z řízení, aniž by měl možnost zdůvodnit obsah své nabídky, která se jeví jako neobvykle nízká (rozsudek Tribunálu ze dne 6. července 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium v. Komise, T-148/04, Sb. rozh. s. II-2627, bod 49).

73 Rovněž je třeba připomenout, že Komise má širokou posuzovací pravomoc pokud jde o okolnosti, které je třeba vzít v úvahu za účelem přijetí rozhodnutí o zadání zakázky na základě výzvy k podávání nabídek, a že přezkum Tribunálu se musí omezit na ověření, zda byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se odůvodnění, na ověření věcné správnosti skutkových zjištění, jakož i na ověření toho, že nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení či zneužití pravomoci (viz rozsudek TQ3 Travel Solutions Belgium v. Komise, bod 72 výše, bod 47 a citovaná judikatura).

74 Jedinou informací, o niž žalobkyně v projednávané věci opírá své tvrzení, že nabídka vybraného uchazeče byla neobvykle nízká, je opět uvedený dopis dodavatele. Na jeho základě tvrdí, že maximální výše procentního podílu této slevy platila v případě všech nabídek souvisejících se zadáním dotčené zakázky, včetně nabídky vybraného uchazeče.

75 Přitom je s ohledem na úvahy Tribunálu uvedené v bodech 65 až 68 výše nutné konstatovat, že takové tvrzení nenachází v dopisu dodavatele oporu.

76 S ohledem na širokou posuzovací pravomoc, jíž disponovala Komise, pokud jde o okolnosti, které je třeba vzít v úvahu v řízení týkajícím se zadání zakázky na základě výzvy k podávání nabídek, jí tudíž žalobkyně nesprávně vytýká, že neměla za to, že nabídka vybraného uchazeče byla neobvykle nízká, a tudíž že ji jako takovou nevyloučila vzhledem k ustanovením čl. 139 odst. 1 prováděcích pravidel.

77 Tento závěr nemohou změnit ani dva následující argumenty, které žalobkyně rovněž uplatnila na podporu druhého žalobního důvodu.

78 Zaprvé, pokud jde o argument uplatněný žalobkyní týkající se porušení zásady řádné správy, které vyplývá z nedodržení povinnosti pečlivě a nestranně přezkoumat veškeré relevantní okolnosti projednávaného případu Komisí, a konkrétněji z neodmítnutí nabídky vybraného uchazeče jakožto neobvykle nízké nabídky, postačí konstatovat, že nehledě na to, že uvedená nabídka nebyla Komisí kvalifikována jako neobvykle nízká nabídka, osvědčila Komise v rámci přezkumu nabídky vybraného uchazeče řádnou péči. Jak totiž Tribunál uvedl v bodě 64 výše, Komise vybraného uchazeče dopisem ze dne 3. prosince 2007 požádala, aby potvrdil, že jeho nabídka je v souladu s použitelnými právními předpisy, a zejména že neprodává se ztrátou. Proto vzhledem k tomu, že žalobkyně nepředložila další skutečnosti na podporu argumentu vycházejícího z porušení zásady řádné správy v souvislosti s přezkumem nabídky vybraného uchazeče, je třeba tento argument zamítnout jako neopodstatněný.

79 Zadruhé, pokud jde o argument žalobkyně týkající se možnosti případného zpochybnění platnosti smlouvy uzavřené mezi Komisí a vybraným uchazečem před belgickými soudy, je třeba konstatovat, že se netýká legality napadeného rozhodnutí vydaného v rámci řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky, ale legality smlouvy, která bude jeho výsledkem. Z toho vyplývá, že je tento argument třeba zamítnout.

80 Z veškerých předcházejících úvah vyplývá, že je třeba druhý žalobní důvod zamítnout.

b) K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti odůvodnění

Argumenty účastnic řízení

81 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí není správně odůvodněno, a to ani po formální stránce, ani po meritorní stránce.

82 Zaprvé žalobkyně poznamenává, že Komisi výslovně upozornila jednak na uplatnění článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách v dotčeném nabídkovém řízení, a jednak na skutečnost, že ve své nabídce navrhla nejvyšší možnou výši slevy s ohledem na zákaz prodeje se ztrátou stanovený tímto článkem. Přitom nehledě na povinnost Komise pečlivě a nestranně přezkoumat veškeré relevantní okolnosti projednávaného případu neobsahuje ani napadené rozhodnutí, ani zápis schůze (debriefing) ve vztahu k této relevantní skutečnosti žádné odůvodnění ani z nich nevyplývá, že ji Komise vzala v úvahu. Napadené rozhodnutí je tudíž podle žalobkyně odůvodněno příliš zužujícím, příliš vágním či příliš nejasným způsobem. Komise tedy porušila obecnou povinnost odůvodnění a článek 18 evropského kodexu řádného

správního postupu schváleného usnesením Evropského parlamentu ze dne 6. září 2001 (Úř. věst. 2002, C 72 E, s. 331, dále jen „kodex řádného postupu“).

83 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise rovněž nedostála své povinnosti stanovené v čl. 18 odst. 2 kodexu řádného postupu individuálně odůvodnit napadené rozhodnutí, pokud jde o uplatnění článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách.

84 Zatřetí z odůvodnění napadeného rozhodnutí podle žalobkyně nevyplývá, že byla Komisí skutečně dodržena zásada rovného zacházení uvedená v článku 5 kodexu řádného postupu, pokud jde o uplatnění článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách. Uvedené odůvodnění je tudíž naprosto nedostatečné.

85 Začtvrté odůvodnění napadeného rozhodnutí podle žalobkyně neumožňuje ověřit a přezkoumat v souladu s článkem 4 kodexu řádného postupu, zda byly skutečně uplatněny a dodrženy právní předpisy použitelné v projednávané věci, totiž právo Společenství, spolu s článkem 40 belgického zákona o obchodních praktikách.

86 Komise zpochybňuje argumenty žalobkyně a navrhuje, aby byl tento žalobní důvod zamítnut jako neopodstatněný.

Závěry Tribunálu

87 Zaprvé žalobkyně na podporu prvního důvodu vycházejícího z porušení povinnosti odůvodnění uplatňuje v podstatě čtyři argumenty vycházející z toho, že napadené

rozhodnutí neobsahuje zaprvé odůvodnění týkající se zákazu prodeje se ztrátou, který vyplývá z ustanovení článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách, zadruhé individuální odůvodnění týkající se ustanovení uvedeného článku 40, zatřetí informace umožňující určit, zda byla zásada rovného zacházení skutečně dodržena v rámci uplatnění téhož článku 40, a začtvrté informace umožňující ověřit a přezkoumat, zda byly právní předpisy Společenství spolu s uvedeným článkem 40 skutečně uplatněny a dodrženy.

88 Vzhledem k závěru, jejž vyvodil Tribunál v bodě 60 výše, podle něhož se článek 40 belgického zákona o obchodních praktikách nevztahuje na dotčené nabídkové řízení, je třeba bez dalšího zamítnout všechny čtyři argumenty uplatněné žalobkyní, jelikož mají prokázat, že napadené rozhodnutí je v rozporu s povinností odůvodnění, pokud jde o uvedený článek 40.

89 Zadruhé je třeba uvést, že žalobkyně namítá jednak porušení článku 18 kodexu řádného postupu, a jednak porušení obecné povinnosti odůvodnění.

90 Je třeba připomenout, že z judikatury vyplývá, že kodex řádného postupu není právním předpisem, ale usnesením Parlamentu, kterým se mění návrh, jenž mu byl předložen Evropským veřejným ochráncem práv, a kterým byla Komise vyzvána, aby v tomto ohledu předložila legislativní návrh (usnesení Tribunálu ze dne 24. dubna 2007, Gorostiaga Atxalandabaso v. Parlament, T-132/06, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 73). Uvedený kodex proto není předpisem, kterým by byla Komise vázána, a žalobkyně nemůže na jeho základě uplatňovat žádná práva.

91 Ačkoliv žalobkyně nezmiňuje výslovně článek 253 ES, je nicméně třeba mít za to, že z žaloby vyplývá, že jejím záměrem bylo v podstatě odvolat se na obecnou povinnost odůvodnění, jak je stanovena v uvedeném článku.

92 Pokud jde o otázku, zda je napadené rozhodnutí v souladu s obecnou povinností odůvodnění, jak vyplývá z článku 253 ES, je třeba nejprve připomenout, že podle ustálené judikatury závisí povinnost odůvodnění na povaze dotčeného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. Z odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu tak, aby se jednak dotčené osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, aby mohly hájit svá práva a ověřit, zda rozhodnutí je, či není opodstatněné, a jednak soud mohl vykonávat svůj přezkum legality dotčeného aktu (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 1990, Delacre a další v. Komise, C-350/88, Recueil, s. I-395, body 15 a 16; rozsudky Tribunálu ze dne 9. dubna 2003, Forum des migrants v. Komise, T-217/01, Recueil, s. II-1563, bod 68, a Deloitte Business Advisory v. Komise, bod 28 výše, bod 45).

93 Dále v souladu s čl. 100 odst. 2 finančního nařízení a čl. 149 odst. 2 prováděcích pravidel byla Komise v projednávaném případě povinna nejpozději do patnácti kalendářních dnů ode dne obdržení písemné žádosti sdělit žalobkyni důvody odmítnutí její nabídky, jakož i – vzhledem k tomu, že žalobkyně učinila nabídku, jež byla v souladu s požadavky – vlastnosti a výhody přijaté nabídky, i jméno uchazeče, kterému byla zakázka přidělena.

94 Z ustálené judikatury vyplývá, že tento postup, jak je popsán v čl. 100 odst. 2 finančního nařízení, z něhož jasně a jednoznačně vyplývají úvahy autora daného aktu, je v souladu s účelem povinnosti odůvodnění stanovené v článku 253 ES, jak byla připomenuta v bodě 92 výše (rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2007, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-250/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 69; viz v tomto smyslu rovněž rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2008, AWWW

v. FEACVT, T-211/07, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 34 a citovaná judikatura).

95 V projednávané věci je třeba konstatovat, že Komise ve svém dopise ze dne 11. ledna 2008 oznámila žalobkyni, že její nabídka nebyla přijata, neboť na základě uplatnění vzorce pro zadání zakázky uvedeného ve specifikaci nepředstavovala nejlepší poměr mezi kvalitou a cenou. Je tudíž třeba mít za to, že žalobkyni byly v souladu s ustanoveními článku 100 finančního nařízení a článku 149 prováděcích pravidel sděleny přesné důvody odmítnutí její nabídky.

96 Pokud jde o povinnost Komise sdělit žalobkyni vlastnosti a výhody přijaté nabídky, jakož i jméno uchazeče, kterému byla zakázka přidělena, je třeba konstatovat, že Komise v reakci na žádost žalobkyně podanou elektronickou poštou dne 16. ledna 2008 v souladu s ustanoveními čl. 149 odst. 3 třetího pododstavce prováděcích pravidel uspořádala schůzi (debriefing), aby žalobkyně získala přehled o silných a slabých stránkách své nabídky ve srovnání s nabídkou vybraného uchazeče.

97 Mimoto je třeba uvést, že Komise dopisem ze dne 29. ledna 2008 jednak sdělila žalobkyni jméno vybraného uchazeče, a jednak jí v příloze k tomuto dopisu zaslala zápis schůze (debriefing). Tento zápis byl vyhotoven ve formě stručných poznámek, které upřesňují kritéria přijatá za účelem technického hodnocení nabídky, jakož i hodnocení nabídky žalobkyně z hlediska každého z těchto kritérií a z nich vyplývající obecné hodnocení. Z toho vyplývá, že nabídka žalobkyně byla na základě technického hodnocení zařazena na první místo. Pokud jde o finanční hodnocení, je v uvedeném zápisu uvedeno, že se toto hodnocení zakládalo na slevě z ceny produktů dodavatele poskytnuté jednotlivými uchazeči. V tomto směru se uvádí, že nabídka žalobkyně byla zařazena na druhé místo s rozdílem 0,55 % ve srovnání s cenou navrženou v nabídce vybraného uchazeče. Ze zápisu schůze (debriefing) vyplývá, že na základě

uplatnění vzorce, který byl v tomto ohledu přijat, představovala nabídka vybraného uchazeče lepší poměr mezi kvalitou a cenou ve srovnání s nabídkou žalobkyně, což odůvodňovalo přijetí nabídky prvně uvedeného.

98 Jelikož povinnost odůvodnění určitého aktu závisí, jak již bylo zdůrazněno v bodě 92 výše, na kontextu, v němž byl vydán, je třeba mít za to, že z informací poskytnutých v projednávané věci Komisí žalobkyni v reakci na její elektronickou poštu ze dne 16. ledna 2008 dostatečně jasně a jednoznačně vyplývá její sled úvah. Uvedené informace tudíž umožňovaly jednak žalobkyni seznámit se s důvody, které vedly k přijetí opatření, aby mohla chránit svá práva a ověřit, zda napadené rozhodnutí je, či není opodstatněné, a jednak soudu Společenství provést svůj přezkum legality uvedeného rozhodnutí.

99 Komise tedy v projednávané věci splnila obecnou povinnost odůvodnění, tak jak vyplývá z článku 253 ES.

100 Z veškerých předcházejících úvah vyplývá, že je třeba první žalobní důvod zamítnout.

101 S ohledem na závěry vyvozené v bodech 80 a 100 výše je třeba návrh na zrušení napadeného rozhodnutí zamítnout v plném rozsahu.

B – *K žalobě na náhradu škody*

1. *Argumenty účastnic řízení*

102 Žalobkyně se podpůrně pro případ, že již byl předmět zakázky proveden, nebo pro případ, že rozhodnutí již nelze zrušit, domáhá toho, aby jí byla přiznána náhrada škody s příslušenstvím v souladu s články 235 ES a 288 ES. Komise se totiž svým protiprávním jednáním dopustila pochybení, které zakládá její odpovědnost. Žalobkyně vyčíslila výši náhrady škody s příslušenstvím na základě zásady spravedlivého posouzení na 654 962,38 eur, což podle ní odpovídá hrubému zisku, kterého by dosáhla, kdyby jí byla zakázka přidělena. Návrh na náhradu škody se opírá o argumenty, výtky a důvody uplatněné na podporu druhého žalobního důvodu směřujícího ke zrušení rozhodnutí, a je tedy dostatečně podepřen.

103 Komise tvrdí, že návrh na náhradu škody je třeba prohlásit přinejmenším za neopodstatněný.

2. *Závěry Tribunálu*

104 Úvodem je třeba mít za to, že třetí bod návrhových žádání uvedený v žalobě, který směřuje k tomu, aby Tribunál určil, že protiprávní jednání Komise představuje pochybení, které zakládá odpovědnost Komise, je třeba vykládat ve spojení se čtvrtým bodem návrhových žádání, který směřuje k tomu, aby bylo Komisi uloženo zaplatit náhradu škody s příslušenstvím. Jak totiž výslovně vyplývá z důvodů uvedených podpůrně žalobkyní v její žalobě, její návrh na náhradu škody na základě článků 235 ES

a 288 ES je odůvodněn skutečností, že se Komise svým protiprávním jednáním dopustila pochybení, které zakládá její odpovědnost.

105 Především je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES za protiprávní jednání jeho orgánů vázán na splnění souboru podmínek, a sice protiprávnosti jednání vytýkaného orgánům, skutečné existence škody a existence příčinné souvislosti mezi tímto jednáním a uplatňovanou škodou (viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2005, FIAMM a FIAMM Technologies v. Rada a Komise, T-69/00, Sb. rozh. s. II-5393, bod 85 a citovaná judikatura).

106 Jelikož jsou uvedené tři podmínky vzniku odpovědnosti kumulativní, je skutečnost, že jedna z nich není splněna, dostatečná k zamítnutí žaloby na náhradu škody, aniž by tedy bylo nezbytné přezkoumat ostatní podmínky (viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2006, CAS Succhi di Frutta v. Komise, T-226/01, Sb. rozh. s. II-2763, bod 27 a citovaná judikatura).

107 V projednávané věci je třeba uvést, že jak vyplývá z důvodů uvedených v bodech 71 až 80 výše, veškeré argumenty, výtky a důvody uvedené žalobkyní na podporu druhého žalobního důvodu směřujícího ke zrušení rozhodnutí, o něž se opírá i na podporu svého návrhu na náhradu škody, byly přezkoumány a zamítnuty. Stejně tak byly – jak vyplývá z důvodů uvedených v bodech 87 až 100 výše – přezkoumány a zamítnuty veškeré argumenty předložené žalobkyní na podporu prvního důvodu směřujícího ke zrušení rozhodnutí. Konečně je třeba konstatovat, že žalobkyně neuplatňuje

žádný jiný důvod protiprávnosti, který by mohl být vzat v úvahu v rámci přezkumu jejího návrhu na náhradu škody. Za těchto podmínek tedy nemůže na základě údajné protiprávnosti napadeného rozhodnutí vzniknout odpovědnost Společenství.

108 Proto vzhledem k tomu, že není splněna první ze tří podmínek vzniku odpovědnosti Společenství, je třeba návrh na náhradu škody zamítnout jako neopodstatněný.

109 Ze závěrů vyvozených v bodech 101 a 108 výše vyplývá, že žaloba musí být zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

110 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

111 Vzhledem k tomu, že Komise v projednávané věci požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti PC-Ware Information Technologies BV se ukládá náhrada nákladů řízení.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. května 2010.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec ..... II - 1546

A – Právní úprava Společenství ..... II - 1546

B – Vnitrostátní právní úprava ..... II - 1552

Skutkový základ sporu ..... II - 1553

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení ..... II - 1555

Právní otázky ..... II - 1556

A – K žalobě na neplatnost ..... II - 1556

1. K přípustnosti žaloby na neplatnost ..... II - 1557

a) K nedostatku právního zájmu žalobkyně na podání žaloby ..... II - 1557

Argumenty účastnic řízení ..... II - 1557

Závěry Tribunálu ..... II - 1558

b) K bezpředmětnosti žaloby na neplatnost ..... II - 1559

Argumenty účastnic řízení ..... II - 1559

Závěry Tribunálu ..... II - 1560

2. K věci samé ..... II - 1560

a) K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení článku 55 směrnice 2004/18, jakož i čl. 139 odst. 1 a čl. 146 odst. 4 prováděcích pravidel ve spojení s ustanoveními článku 40 belgického zákona o obchodních praktikách ..... II - 1561

Argumenty účastnic řízení ..... II - 1561

Závěry Tribunálu ..... II - 1563

– K těm částem druhého žalobního důvodu, které vycházejí z porušení směrnice a belgického práva ..... II - 1563

– K té části druhého žalobního důvodu, která vychází z porušení prováděcích pravidel ..... II - 1568

b) K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti odůvodnění ..... II - 1571

Argumenty účastnic řízení ..... II - 1571

Závěry Tribunálu ..... II - 1572

B – K žalobě na náhradu škody ..... II - 1577

1. Argumenty účastnic řízení ..... II - 1577

2. Závěry Tribunálu ..... II - 1577

K nákladům řízení ..... II - 1579